

DECIZIA nr. 56 / 2009
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC X SRL din SLOBOZIA ,
inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr./2009

Direcția generală a finanțelor publice Arges a fost sesizată de Activitatea de Inspectie Fiscala pentru Contribuabilii Mijlocii prin adresa nr. .../2009 , inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr./ 2009 asupra contestatiei formulate de S.C. X SRL din SLOBOZIA .

Prin adresa fara numar, inregistrata la Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii sub numarul/2009, SC X SRL din Slobozia contesta decizia de impunere nr.../2009 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. .../2009 prin care s-a stabilit de plata in sarcina sa suma de A lei reprezentind:

- B lei - taxa pe valoarea adaugata ;
- C lei - majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- D lei - impozit pe profit;
- E lei majorari de intirziere aferente impozitului pe profit.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Direcția generală a finanțelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de S.C. X SRL din Slobozia- Arges.

I.Prin contestatia formulata, SC X SRL arata ca nu este de acord cu plata sumei de A lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata in suma de B lei, majorari aferente taxa pe valoarea adaugata in suma de C4 lei, impozit pe profit in suma de D lei si majorari aferente impozit pe profit in suma de E lei, stabilite prin decizia de impunere nr.../2009 , precizind urmatoarele :

In baza referatului de reverificare nr. .../2008 si in baza constatarilor Garzii Financiare Teleorman din procesele verbale de control nr. .../2008 si nr. .../

2008, organele de control fiscal in mod nelegal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de B lei deoarece facturile respective proveneau de la furnizorul W.

Constatarile organelor fiscale s-au intemeiat pe faptul ca acest furnizor a inregistrat in evidenta contabila documente " al caror continut nu este real , operatiunile nederulindu-se in realitate, fiind deci fictive " si a intocmit respectivele borderouri la cererea administratorilor mai multor societati comerciale.

De asemenea contestatoarea sustine ca pentru achizitionarea de cereale de la W , furnizorul a emis facturi fiscale de vnzare pe care le-a inregistrat in evidenta contabila a societatii, " imprejurare ce rezulta din jurnalele de cumparare " respectind astfel prevederile legale in vigoare.

Astfel , petenta considera ca realitatea tranzactiilor efectuate atit in ceea ce priveste operatiunile de aprovizionare cu cereale cit si cele de vnzare a acestor produse catre terti comercianti, rezulta din documentele contabile ale societatii X , " documente care au fost tinute in conformitate cu prevederile legale " .

Prin urmare, SC X SRL sustine ca a realizat transferul proprietatii bunurilor din moment ce marfa a fost achizitionata de la W si vinduta mai departe diversilor clienti in mod efectiv pe baza de documente justificative.

Totodata petenta precizeaza ca nu avea nici o obligatie de a verifica contabilitatea furnizorului W , societatea nefiind raspunzatoare pentru nerespectarea de catre acesta din urma a prevederilor legale in vigoare.

Urmare a celor prezentate, contestatoarea solicita admiterea contestatiei precum si desfiintarea Deciziei de impunere nr. .../2009 si a Raportului de inspectie fiscala nr. .../2009.

II. Prin Decizia de impunere nr./2009, intocmita in baza Raportului de inspectie fiscala nr./2009 organele fiscale ale Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii au stabilit in sarcina petentului obligatii fiscale suplimentare in suma de A lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata, impozit pe profit si majorari de intirziere aferente.

Obiectul controlului il reprezinta efectuarea unui control ca urmare a referatului de reverificare nr. .../2008 si a constatarilor cuprinse in procesele verbale de control nr./2008 si nr./2008 incheiate de Garda Financiara Teleorman cu privire la furnizorul petentei, respectiv W , pentru care s-a intocmit sesizare penala.

In cadrul referatului de reverificare se face precizarea ca necesitatea controlului a avut la baza " date suplimentare, necunoscute organelor de inspectie fiscala " .

Referitor la taxa pe valoarea adaugata datorata in suma de B lei,

organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere , “ deoarece pe baza facturilor emise de furnizorul W nu are loc un transfer de proprietate a bunurilor si serviciilor, intrucat operatiunile nu s-au realizat niciodata”, fiind fictive.

Totodata organele de control au considerat ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu aprovizionarea marfurilor de la W in suma de M lei pentru anul 2006 si suma de N lei pentru anul 2007, stabilind astfel un impozit pe profit suplimentar in suma de O lei pentru anul 2006 si P lei pentru anul 2007.

De asemenea pentru neachitarea la termenul scadent a obligatiilor de plata stabilite mai sus s-au calculat majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de C lei si majorari de intirziere aferente impozitului pe profit in suma de E lei.

III. Prin referatul nr. 2627/ 04.03.2009 intocmit de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii se propune respingerea contestatiei ca neintemeiata.

IV. Luind in considerare motivele prezentate de organul emitent al deciziei, motivatiile petentei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare se retin urmatoarele:

Referitor la suma de B lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata , cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta a fost dedusa legal in conditiile in care provine din operatiuni economice nereale.

In fapt, societatea a dedus in cursul perioadei august 2006 - august 2007 taxa pe valoarea adaugata in suma de B lei aferenta unor facturi fictive emise de W care nu au la baza operatiuni reale.

Prin procesele verbale incheiate de organele de control ale Garzii Financiare Teleorman s-a stabilit ca W a inregistrat in evidenta contabila documente (facturi) fara ca bunurile si serviciile cuprinse in acestea sa fie fost aprovizionate . Totodata se face precizarea ca pentru clarificarea aspectelor prezentate si anume continutul nereal al documentelor intocmite au fost sesizate organele de cercetare si urmarire penala, pentru a se pronunta daca sint intrunite elementele constitutive ale infractiunii de complicitate la evaziune fiscala potrivit art. 26 din Codul Penal, in cazul W.

Organele de inspectie fiscala, in urma verificarii efectuate si a proceselor verbale intocmite de Garda Financiara Teleorman, nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de B lei cuprinsa in facturile de aprovizionare pe considerentul ca SC X nu a achizitionat bunuri de la W, tranzactiile inregistrate fiind nereale , incalcindu-

se prevederile art. 145 (3) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.145, alin.3 si 8 lit.a din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

“(3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii în folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila ;

.....
(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, în functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala, care cuprinde informatiile prevazute la art. 155 alin. (8), si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata. Beneficiarii serviciilor prevazute la art. 150 alin. (1) lit. b) si art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, justifica taxa dedusa, cu factura fiscala, întocmita potrivit art. 155 alin. (4); “

Totodata in speta sint incidente si prevederile art.128, alin.1 din actul normativ sus mentionat conform caruia:

“ (1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar catre o alta persoana, direct sau prin persoane care actioneaza în numele acestuia.”

Fata de cele de mai sus se retine ca pentru bunurile si serviciile achizitionate , dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata ia nastere numai daca acestea sint destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile iar contribuabilul detine o factura fiscala legal intocmita.

Din documentele dosarului, respectiv procesele verbale intocmite de organele de control ale Garzii Financiare Teleorman se retine ca societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata pe baza facturilor primite de la W care nu reflecta operatiuni reale.

In speta sint aplicabile si prevederile art.6 , alin.1 din Legea nr. 82 / 1991 Legea contabilitatii ,republicata care precizeaza :

“ (1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrarilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca societatea a acceptat la deducere documente, respectiv facturi fiscale fictive care nu indeplinesc calitatea de document justificativ , fapt pentru care nu beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in acestea.

In consecinta organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de B lei pentru facturile care au constituit obiectul tranzactiilor incheiate intre societatea contestatoare si W, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Referitor la suma de D lei reprezentind impozit pe profit, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca cheltuielile cu marfurile achizitionate sint deductibile la calculul profitului impozabil in conditiile in care operatiunile respective nu au avut loc, fiind fictive.

In fapt societatea a inregistrat in evidenta contabila pe cheltuieli deductibile suma de R lei reprezentind cheltuieli cu marfurile achizitionate de la W.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceste cheltuieli nu sint deductibile la calculul impozitului pe profit deoarece societatea le-a inregistrat in evidenta contabila fara a dispune de documente justificative , facturile respective fiind fictive asa cum s-a aratat la capitolul privind taxa pe valoarea adaugata.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.19, alin.1 si art. 21, alin.1 si ali.4, lit.f din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

“Art.19(1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta între veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul si alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Art.21 (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate

cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare;

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

.....

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuării operatiunii sau intrării în gestiune, dupa caz, potrivit normelor; “

Avind in vedere cele de mai sus se retine ca sint deductibile la calculul profitului impozabil doar cheltuielile efectuate pentru obtinerea de venituri in baza unor documente justificative.

Din documentele existente la dosarul cauzei reiese faptul ca societatea contestatoare a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de R lei in baza unor facturi fictive si fara ca operatiunile cuprinse in acestea sa se fi efectuat .

In ceea ce priveste documentele depuse de societate in sustinerea contestatiei , respectiv : facturi fiscale, foi de parcurs pentru autovehicule transport marfa, jurnale de cumparari, jurnale de vinzari,etc, acestea nu pot fi luate in considerare la solutionarea favorabila a contestatiei deoarece din analiza documentelor prezentate se retine ca nu sint certificate pe propria raspundere pentru conformitate cu originalul.

Prin urmare facturile fiscale achizitionate de la W fiind fictive si neavind la baza operatiuni reale nu pot avea calitatea de document justificativ pentru a fi inregistrate in evidenta contabila.

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate precum si documentele existente la dosarul cauzei se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat drept de deducere pentru cheltuielile cu marfurile achizitionate de la W , fapt pentru care contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Referitor la suma de S lei reprezentind accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata si impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care debitele stabilite suplimentar nu au fost achitate la termenele scadente.

In fapt pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata in suma de B lei si a impozitului stabilit suplimentar in suma de D lei organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentului majorari de intirziere in suma de C lei la taxa pe valoarea adaugata , respectiv E lei la impozitul pe profit.

In drept sint aplicabile prevederile art.119, alin.1 si 4 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu

modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia :

“ Art.119

Dispozitii generale privind majorari de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere.

(4) Majorarile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).

De asemenea sint aplicabile si prevederile art.120, alin.1 si 7 din acelasi act normativ conform caruia :

“(1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pina la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorarii de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, si poate fi modificata prin legile bugetare anuale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate precum si faptul ca organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentului taxa pe valoarea adaugata si impozit pe profit, datorate si neachitate la termenul scadent, acesta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept

“ accesorium sequitur principale “ .

In concluzie se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea majorarilor de intirziere in suma de C lei, respectiv E lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.145, alin.3 si 8 lit.a ,art.19, alin.1 si art.21, alin.1 si alin.4, lit.f , art.119,alin.1 si 4, art.120, alin.1 si 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, art.6 , alin.1 din Legea nr. 82 /1991- Legea contabilitatii ,republicata ,coroborate cu cele ale art. 205, art.206, art, 207, art. 209 , art. 211, art. 213, art.214, art.215, si art.216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare , se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL din

Pitesti impotriva Deciziei de impunere nr./2009 pentru suma totala de A lei reprezentind:

- B lei - taxa pe valoarea adaugata;
- C lei - majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata.
- D lei - impozit pe profit;
- E lei - majorari de intirziere aferente impozitului pe profit;

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

Director executiv

